I Sobota Adwentu

Tekst Ewangelii (*Mt* 9,35-10,1.6-8): Tak Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękani i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo».

Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głoście: "Bliskie już jest królestwo niebieskie". Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!

«Pro?cie Pana ?niwa, ?eby wyprawi? robotników na swoje ?niwo»

Rev. D. Xavier PAGÉS i Castañer
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, gdy minął już tydzień przygotowań do Bożego Narodzenia stwierdzamy, że jedną z cnót, którą powinniśmy umacniać w czasie Adwentu jest nadzieja. Mamy to czynić jednak nie w sposób bierny, jak ktoś oczekujący na pociąg, ale ma to być nadzieja aktywna, taka która przysposabia nas do dawania z siebie wszystkiego, czego potrzebuje Jezus, by na nowo narodzić się w naszych sercach.

I mamy nie tylko zadowalać się tym, czego sami oczekujemy od siebie, ale przede wszystkim mamy odkrywać czego Bóg oczekuje od nas. Tak jak tych dwunastu, tak i nas powołał do chodzenia jego drogami. Obyśmy dziś usłyszeli głos Pana, który przez proroka Izajasza mówi do nas: «To jest droga, idźcie nią!» (Iz 30,21, dzisiejsze pierwsze czytanie). Od każdego z nas Bóg oczekuje, że nasze drogi będą takie, jakbyśmy chcieli naszym życiem powiedzieć «Bliskie już jest królestwo niebieskie» (Mt 10,7).

Dzisiejsza Ewangelia opowiada, jak wobec tego tłumu ludzi Jezus miał współczucie i rzekł do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo» (Mt 9,37-38). On zechciał nam zaufać i pragnie, abyśmy w różnych okolicznościach odpowiadali na powołanie nas do apostolstwa w świecie. Misja, dla której Bóg Ojciec posłał swojego Syna na świat wymaga od nas, byśmy byli jego kontynuatorami. W naszych czasach też spotykamy zdezorientowane

tłumy, zdesperowane tłumy ludzi, którzy odczuwają pragnienie Dobrej Nowiny o Zbawieniu, które nam przyniósł Chrystus, i którego to my jesteśmy wysłannikami. To misja powierzona wszystkim. Świadomi naszych słabości i ułomności wspierajmy się ciągłą modlitwą i cieszmy się, że staliśmy się w ten sposób częścią odkupicielskiego planu Chrystusa, który nam to objawił.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Przy obfitych żniwach jest niewielu robotników. Słysząc to, nie możemy powstrzymać się od uczucia wielkiego smutku, ponieważ musimy przyznać, że chociaż są ludzie, którzy chcą słuchać dobrych rzeczy, to wciąż brakuje tych, którzy poświęcają się ich głoszeniu. Módlcie się także za nas, aby nasz głos nie przestał was napominać» (św. Grzegorz Wielki)

- «Świat nie jest zbiorem smutków i cierpień. Wszelkiej udręce, która istnieje na świecie, odpowiada miłosierdzie. Kto w ten sposób świętuje Adwent, będzie mógł mówić o szczęśliwym, błogosławionym i łaskawym Bożym Narodzeniu» (Benedykt XVI)

- «Za Credo nicejsko-konstantynopolitańskim odpowiadamy wyznając: ‘Zstąpił z nieba dla nas, ludzi i dla naszego zbawienia, a za sprawą Ducha Świętego wcielił się w Maryję Dziewicę i stał się człowiekiem’» (Katechizm Kościół katolicki, nr 456)